

Sám jako nic ze čtyř stěn
já jsem uvězněn
mám mrtvé srdce tvář studenou
z přeludů vysněnou
dál vlastních stínů se bát
v noci bdít ve dne spát
bál s plesem voskových figurín
poznat smutek, žal a splín

Noc která duši tvou zná
je příšerná hrozná
stín co je s tisícem hlav
jak prázdný to dav
znám tohle černé divadlo
jako času kyvadlo
dám své myšlenky na oltář
prapodivný to snář

RF: Až v komnatách svícny zhasnou
na cimbuří s hvězdou krásnou
rozplynu se nočním světem
inspirován můry letem
Až v komnatách svícny zhasnou
na cimbuří s hvězdou krásnou
rozplynu se nočním světem
inspirován můry letem *

Tma tiše spoutává nás
poslední lidská hráz
pláč stéká ozvěnou po zdech
nestačí srdce dech
zní slova co jsi chtěl znát
přáním svých formu dát
slyš hlasy dávné v prokletí
nevinných v zajetí

RF:Až v komnatách svícny zhasnou ...